

KORMOS ISTVÁN

Jászol

*Hóval jöve karácsony,
Károlymajort fejbúbjáig belepte;
a kimlei ács: József úr
toporgott ajtónkban köhentve.
Ment istállónkba nagymama,
sajtár forró vízzel ment nagymama,
ha sajtárt nem visz, nyoma sincs a hóban.*

*Utána ment az ács meg a kölök.
Lámpát emelve a jászol előtt
állt nagymama, Samu szamarunk horkant,
főlagaskodtam: Zöld Erzsi fejőslány
feküdt a szalmán, gyöngyös veritékben,
csak ennyit nyögött: „Fiunk született.”*

Cin pohár

*Ne feledd! ne feledd! ne feledd!
ittál vizet belőle,
lefölözött tejet,
szélére száradt cikóriakávé,
egy száj emléke: csontszobor anyádé,
ne feledd!*

Mozsár

*Húsvét előtt, karácsony előtt
hányszor törtelek-zúztalak!
Dió, cukor, mák,
dió, cukor, mák,
széttúzódott az a világ,
széttördelődött az a világ,
s te vagy, hogy lássalak.*